

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.346/2012/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év november hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.r.vádltott és társai ellen indított büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 14.B.325/2011/16. számú ítéletét ***megváltoztatja.***

Az I. r. vádltott - helyesen - testi sértés büntettének kísérleteként megnevezett cselekménye a 2012. évi C. törvény 164. § (1) bekezdése és a (8) bekezdés I. fordulata szerint, a társtettesként elkövetett garázdaság vétségeként megnevezett cselekménye a 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdése szerint minősül.

Az I. r. vádltott a vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A II. r. vádltott folytatólagosan, társtettesként elkövetett garázdaság büntetteként értékelt cselekménye a 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja szerint minősül, és egyben e cselekményt a 2012. évi C. törvény 164. § (1) és (3) bekezdése szerinti, társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérleteként is minősíti.

A II. r. vádltott börtönbüntetését 10 (tíz) hónapra súlyosítja, és halmazati büntetesként tekinti kiszabottnak.

A II. r. vádltott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A III. r. és a IV. r. vádltottak társtettesként elkövetett garázdaság büntetteként értékelt cselekménye a 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja szerint minősül, és egyben e cselekményt a 2012. évi C. törvény 164. § (1) és (3) bekezdése szerinti, társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérleteként is minősíti.

A III. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 150 (százötven) napi tétel pénzbüntetésre ítéli azzal, hogy egy napi tétel összegét 1.000 (ezer) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 150.000 (százötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A IV. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 120 (százhusz) napi tétel pénzbüntetésre ítéli azzal, hogy egy napi tétel összegét 1.000 (ezer) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 120.000 (százhúszezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 239.282 (kettőszázharminckilencezer-kettőszáznyolcvankettő) forint, melyből az I. r. vádlott 148.720 (száznegyvennyolcezer-hétszázhusz) forintot, a II. r. vádlott 28.970 (huszonnyolcezer-kilencszázhetven) forintot, a III. r. és a IV. r. vádlottak 26.540 - 26.540 (huszonhatezer-ötszáznegyven - huszonhatezer-ötszáznegyven) forintot kötelesek megfizetni az Állam javára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az ítélet bevezető részéből mellőzi a 2011. november 28-i, a 2012. február 6-i és a 2012. március 19-i tárgyalási határnapok feltüntetését.

Az I. r. vádlott személyi igazolványának száma A.

A III. r. vádlott születési éve 80.

A IV. r. vádlott állandó bejelentett lakcíme 7, tartózkodási helye 1.

A másodfokú eljárásban felmerült 33.680 (harmincháromezer-hatszáznyolcvan) forint bűnügyi költség merült fel, melyből a II. r. vádlott 8.500 (nyolcezer-ötszáz) forintot, a III. r. vádlott 7.620 (hétezer-hatszázhusz) forintot, míg a IV. r. vádlott 9.940 (kilencezer-kilencszáznegyven) forintot köteles az Államnak megfizetni. A fennmaradó 7.620 (hétezer-hatszázhusz) forintot az Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A Székesfehérvári Törvényszék a 2012. év május hó 30. napján kihirdetett 14.B.325/2011/16.számú ítéletében bűnösnek mondta ki az I. r. vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 170. § (1) bekezdés és (6) bekezdés I. fordulat], valamint tártstettesként elkövetett garázdaság vétségében [Btk. 271. § (1) bekezdés], amiért őt halmazati büntetésül 2 év - végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról is arra az esetre, ha a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását utóbb elrendelnék.

Ugyanakkor az I. r. vádlottat az ellene életveszélyt okozó testi sértés büntettének [Btk. 170. § (1) bekezdés és (6) bekezdés I. fordulat] kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

A II. r. vádlott bűnösségét folytatólagosan, társtettesként elkövetett garázdaság büntettében [Btk. 271. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont] állapította meg, amiért őt 5 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntettében [Btk. 271. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont], amiért őt 2 évre próbára bocsátotta.

Végezetül a IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság büntettében [Btk. 271. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont], amiért őt ugyancsak 2 évre próbára bocsátotta.

Rendelkezett továbbá az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt tárgyak további sorsáról akként, hogy azok egy részének lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el, míg más tárgyat elkobzott. A bűnösnek kimondott vádlottakat egyrészt felmerülésük arányában külön-külön, másrészt egyetemlegesen kötelezte a bünygyi költség viselésére. A költségek egy részéről pedig megállapította, hogy azt az állam viseli.

A Székesfehérvári Törvényszék ítéletének - az I. r. vádlottra vonatkozó - felmentő része első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész mind a négy vádlott terhére súlyosítás, illetve ezen túlmenően a II. r. vádlott vonatkozásában eltérő jogi minősítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A II. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a III. r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2012. év szeptember hó 14. napján kelt BF.959/2012/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn.

Átiratában kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Ennek eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, az mindössze az I. r. vádlott előéletére vonatkozó pontosítással egészítendő ki. A helyesen megállapított tényállás alapján a bíróság

okszerű következtetést vont a vádlottak bűnösségére, és az I. r. vádlott cselekményét törvényesen minősítette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában rámutatott, hogy a II-IV. r. vádlottak bűncselekményeinek minősítése során tévedett az elsőfokú bíróság, mert nem vette figyelembe a nyomozás során készült orvos-szakértői véleményt, amely az I.r. vádlott sérüléseit rögzítette. A szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy az I. r. vádlottat a II-IV. r. vádlottak arcán ököllel megütötték, illetve mellkasát kézzel bántalmazták, továbbá lábbal rugdosták, ezért a ténylegesen bekövetkezettnél súlyosabb sérülések kialakulásának reális veszélye is fennállt. Elsősorban arccsonttörés, orrcsonttörés és bordatörés alakulhatott volna ki, amelyet az adott helyzetben a II-IV. r. vádlottak is felismertek, de ez iránt közömbösek maradtak, cselekményüket eshetőlegesen szándékkal követték el. Mindezek alapján a II-IV. r. vádlottak cselekménye - a garázdaság büntette mellett - súlyos testi sértés büntette kísérletének is minősül, mert az adott körülmények között kizárólag a véletlenül múlt, hogy az I. r. vádlott nem szenvedett 8 napon túl gyógyuló sérüléseket.

A Fellebbviteli Főügyészség átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I. r. vádlottat illetően az enyhítő körülmények közül mellőzze az időmúlást, illetve a II-IV. r. vádlottak esetében további súlyosító körülményként értékelje a halmazatot, a III. r. vádlott esetében pedig azt is, hogy a bűncselekményeit büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

Összességében valamennyi vádlott büntetésének súlyosítására tett indítványt. Az I. r. vádlott esetében végrehajtandó szabadságvesztés, a II. r. vádlottnál hosszabb tartamú, de végrehajtásában felfüggesztett, szabadságvesztés, míg a III. r. és a IV. r. vádlottakkal szemben - az enyhítő szakasz alkalmazásával - pénzbüntetés kiszabását szorgalmazta.

A bejelentett kétirányú fellebbezésekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (2) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el. A vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, megvizsgálta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, egybevetette, mérlegelte. Törvényesen járt el, amikor a tárgyaláson a vallomás megtagadás jogával élő III. és IV. r. vádlottaknak nem csak a gyanúsítottként, illetve az I. r. vádlottal folytatott szembesítéskor tett vallomásait olvasta fel és tette ekként a tárgyalás anyagává, hanem az általuk a nyomozás során tanúként tett vallomásokat is, mivel ennek törvényi feltételei maradéktalanul fennálltak. Ugyancsak az eljárási szabályok betartásával került sor az ülnökváltozás miatt két esetben is az eljárás megismétlésére 2012. év február hó 6. és május hó 30. napján a Be. 287. § (4) bekezdésének alkalmazásával. Ennek egyébként az is a következménye, hogy az ítélet bevezető részében kizárólag a

2012. év május hó 30. napját kellett volna feltüntetni tárgyalási határnapként, amelyet az elsőfokú bíróság elmulasztott, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a fentiek szerint pontosította.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, de az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés levonása útján a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az kiegészítésre, illetve pontosításra szorul az alábbiak szerint:

- Az ítélet 3. oldalának alulról a 3. bekezdését (a vád megjelölése) azzal pontosítja a vádiratban írtak alapján, hogy a Fejér Megyei Főügyészség az I. r. vádlottat 2 rendbeli, a Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérletével vádolta.
- A 3. oldalon, alulról a 2. bekezdésben a II. r. vádlottnak a Btk. 271. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerinti cselekménye helyesen garázdaság büntette.
- A 4. oldal 1. bekezdését - az I. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozóan - azzal szükséges kiegészíteni a másodfokú bíróság nyilvános ülésén elhangzottakra figyelemmel, hogy a vádlott a gépkocsik klímaberendezését ellenőrző-tesztelő Kft1.-nél dolgozik operátorként, mely munkából havonta 85.000 forint nettó jövedelme származik.
- A 4. oldal 3. bekezdését - az I.r. vádlott előéletére vonatkozóan - azzal egészíti ki, hogy a vádlott a Székesfehérvári Városi Bíróság 11.B.1171/2004/41. számú jogerős ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetéséből feltételes kedvezményrel a 2005. év július hó 24. napján szabadult, feltételes szabadsága 2006. július 23. napján járt le, a büntetést 2005. év december hó 23. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.
- Az elsőfokú ítélet I. r. vádlottra vonatkozó személyi részét a fentiek után az alábbi két büntetéssel egészíti ki a másodfokú bíróság:
 - o az I.r. vádlottat a Veszprémi Városi Bíróság a 2011. év március hó 29. napján jogerős 11.B.1350/2010/12. számú ítéletében bűnösnek mondta ki pénzhamisítás bűntettében és szerzői jogok megsértésének vétségében, amiért őt - halmazati büntetésül - 1 év 4 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett, börtönbüntetésre ítélte. A vádlott e bűncselekményeit a 2009. év június hó 28. napján követte el.

- A Székesfehérvári Városi Bíróság a 2012. év június hó 25. napján jogerős 1.B.524/2012/5. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a vádlottat kábítószerrel visszaélés vétségében, amiért őt 3 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre ítélte. A vádlott e bűncselekményét a 2010. év július hó 19. napján követte el.
- Az elsőfokú ítélet 4. oldalának 5. bekezdését azzal pontosítja, hogy az I.r. vádlottat a Székesfehérvári Városi Bíróság az 1.B.175/2006/14. számú jogerős ítéletében garázdaság vétsége és kábítószerrel visszaélés vétsége miatt is elmarasztalta.
- Az elsőfokú ítélet 4. oldalának utolsó bekezdéség - a III.r.vádlott személyi körülményeire vonatkozóan - azzal egészíti ki, hogy a III. r. vádlott jelenleg a Kft2-nél dolgozik épületburkolóként, amely munkából havonta 120.000 forint jövedelme származik. Egy személygépkocsija is van, mintegy 500.000 forint értékben. A vádlott ellen jelenleg is büntetőeljárás van folyamatban közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt, amelyet a megalapozott gyanú szerint a 2013. év március hó 16. napján valósított meg.
- Az 5. oldal 2. bekezdését azzal egészíti ki a másodfokú bíróság, hogy a Mosonmagyaróvári Városi Bíróság B.375/2010/37. számú ítéletével elbírált bűncselekmény elkövetési ideje a 2009. év április hó 24. napja volt.
- A 6. oldal 2. bekezdésének utolsó sorát a megrugdosták szót követően azzal egészíti ki az orvos-szakértői vélemény alapján, hogy az I. r. vádlottat legalább 7 rendbeli kis-közepes erejű erőbehatás érte.
- A 6. oldal 6. bekezdés 2. sorát azzal pontosítja, hogy a hasfali szúrt sérülés a hasüregbe nem hatolt be. (az orvos-szakértő tárgyalási nyilatkozata alapján - 13. sz. tjkv. 3. oldal 1. bekezdés)
- A 6. oldal utolsó bekezdését azzal pontosítja, hogy a IV. r. vádlott jobb kéz II. ujj hámszorcsolása nem az I.r. vádlott cselekménye következtében alakult ki, hanem az I. r. vádlott sérelmére elkövetett bántalmazáskor.
- A 7. oldal 2. bekezdésének első mondatát azzal egészíti ki, hogy fennállt a reális lehetősége a 8 napon túl gyógyuló sérülés kialakulásának is.

Az így kiegészített, pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, a vádlottak tagadásával szembenálló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a szükséges körben eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Számot adott arról, hogy az egyes tényállási pontban rögzítetteket milyen bizonyítékok alapján látta megállapíthatónak. Tényállási pontonként mutatta be a

vádlottak védekezését, illetve az azzal szemben álló, vagy éppen azt megerősítő tanúvallomásokot. Ezeket a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte, tényből tényre is jórészt helyes következtetést vont le.

A III/A. tényállási pont esetében döntően az I. r. vádlott vallomására alapította a tényállást, aki maga sem vitatta, hogy a diszkóban kirobban első verekedést a II. r. vádlottal voltaképpen ő provokálta ki. Ennek okáról azonban a II. és IV. r. vádlottak előadásától eltérően adott számot. Ez utóbbi kérdésben az elsőfokú bíróság a II.r. és a IV.r. vádlottak nyilatkozatait fogadta el. Az sem volt vitás az I., II. és IV. r. vádlottak vallomása és a kihallgatott tanúk (a 2. és 4. számú) nyilatkozatai alapján, hogy az I.r. vádlott és a II.r. vádlott két ízben is összeverekedtek a diszkóban és a második esetben már a II. r. vádlott volt a kezdeményező. Ezért is menekítették az I. r. vádlottat a pult mögé tanú1 és tanú2 vallomása szerint. tanú1 a II. r. vádlott fenyegetéséről is beszámolt, amit a 2. számú tanú is megerősítette.

A III/B. tényállási pontnál az I. r. vádlott magatartását jogos védelemként értékelte az elsőfokú bíróság, melyre vonatkozó ítéleti rendelkezése jogerőre is emelkedett, így ez nem is képezheti a felülbírálat tárgyát.

E tényállás vonatkozásában is eltérő, ellentétes tartalmú vádlotti nyilatkozatokat kellett az elsőfokú bíróságnak mérlegelnie. Az I. r. vádlott előadása szerint a diszkó előtt a lépcsőnél vártak rá a II., III. és IV. r. vádlottak, de még további személyek is, összesen mintegy négy-öt fő. Határozottan állította, hogy a bántalmazásban mindhárom vádlott-társa részt vett. Testszerte ütlegelték, megrugdosták, földre is került.

A II. r. vádlott állítása szerint a diszkóban történtek miatt várták az I.r.vádlottat, de az I. r. vádlott volt az, aki a lépcsőn leérve, rögtön neki támadt. Vitatta, hogy a III. r. és a IV. r. vádlottak részt vettek volna a bántalmazásban.

A III. r. vádlott tagadta a bűnösségét. Azzal védekezett, hogy ő csak akkor kapcsolódott be az eseményekbe és ütötte meg az I.r. vádlottat - olyan erővel egyébként, hogy a keze is eltört -, amikor az I. r. vádlott már megszúrta mind a II., mind a IV. r. vádlottat.

A IV. r. vádlott is tagadta a bántalmazásban való részvételét. Azt állította, hogy ő csak akkor ütötte meg az I.r. vádlottat, amikor az rátámadt és a hátán megszúrta.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a tényállás ezen részét a kihallgatott tanúk vallomásai alapján állapította meg. A 2. és 3. számú tanú, de még a IV. r. vádlott nyilatkozata szerint is a verekedést a II. r. vádlott kezdeményezte. Elmondták azt is, hogy ebbe a IV. r. vádlott, továbbá még egy személy is bekapcsolódott. Többen támadtak tehát az I. r. vádlottra, és miután a földre került ütötték, megrugdosták.

A 4. számú tanú a III. r. vádlott részvételére is konkrétan nyilatkozott, ezzel megerősítve az I. r. vádlott ilyen tartalmú előadását.

Ezeket a bizonyítékokat mérlegelve jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az I. r. vádlott bántalmazásában a II. r. vádlotton kívül a III. r. és a IV. r. vádlottak is részt vettek, egymással szándékegységben. A vádlottakon keletkezett sérüléseket, továbbá azoknak lehetséges keletkezési mechanizmusát, nem utolsósorban pedig gyógytartamát igazságügyi orvos-szakértői vélemény alapozta meg.

A II. és III. r. vádlottak felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok értékelését támadják, és mint ilyenek - megalapozott tényállás mellett -, nem vezethetnek eredményre a másodfokú eljárásban.

A III/C. tényállásnál törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlott védekezését elvetve, az 1. és 2. számú tanúk vallomásai alapján - de részben a IV. r. vádlott előadását is elfogadva - állapította meg a IV. r. vádlott szűrt hátsérülése keletkezésének körülményeit.

Az irányadó történeti tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére. Törvényes az I. r. vádlott cselekményeinek minősítése is az elkövetéskor hatályos Btk. szerint.

A másodfokú bíróság osztotta ugyanakkor a Fellebbviteli Főügyészség azon észrevételét, mely szerint a III/B. tényállásnál részben tévesen minősítette az elsőfokú bíróság a II-IV. r. vádlottak cselekményét.

Helyesen utalt e körben az orvos-szakértői vélemény megállapításaira, mely szerint az arc és a mellkas ökölrel történő megütése, ütlegelése, illetve megrúgása esetén fennáll a reális veszélye a 8 napon túl gyógyuló sérülés kialakulásának. E tényt a hétköznapi ismeretekkel rendelkező vádlottaknak is fel kellett ismerniük, és a lehetséges eredmény bekövetkezését a vádlottak tudatának is át kellett fognia, mely következményekbe belenyugodva cselekedtek. Ezért terhükre megállapítható a súlyos testi sértés büntetének kísérlete, amely már nem olvad bele a garázdaság büntetésebe, hanem azzal valóságos alaki halmazatot képez.

A 2013. év július hó 1. napján hatályba lépett a 2012. évi C. törvény (új Btk.), melynek következtében a bíróságnak vizsgálnia kellett azt is, hogy az elkövetéskori vagy az elbíráláskori törvény eredményez-e kedvezőbb elbírálást az egyes vádlottaknak. A Btk. 2. §-ában írtakra figyelemmel e vizsgálat során arra a következtetésre jutott a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elbíráláskor hatályos új Btk. valamennyi vádlottra kedvezőbb. Ez egyrészt a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének korábbi időpontjában nyilvánul meg, még akkor is, ha jelen esetben felfüggesztett szabadságvesztésről van szó, figyelemmel arra, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén a büntetés-végrehajtási bíró a vádlottal szemben alkalmazott anyagi jogszabály szerinti

rendelkezőknek megfelelően dönt a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Míg az elkövetéskori törvény szerint a feltételes szabadságra bocsátás börtön fokozat esetén a büntetés háromnegyed részének kitöltését követően kerülhet szóba, addig az elbíráláskor hatályban lévő új Btk. rendelkezései szerint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon lehetséges. A pénzbüntetés kiszabására vonatkozó szabályok is enyhébbek a 2012. évi C. törvény rendelkezései szerint, így értelemszerűen e jogszabályt alkalmazta a fellebbviteli bíróság.

Az új törvénynek megfelelően minősítette valamennyi vádlott terhére megállapított bűncselekményeket.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen vette számba a vádlottak javára szóló enyhítő, illetve terhükre értékelendő súlyosító körülményeket, azonban azok több helyen pontosításra szorulnak.

Az I. r. vádlott vonatkozásában azt értékelte enyhítő körülményként a másodfokú bíróság, hogy a halmazatban álló bűncselekményei közül a legsúlyosabb megítélésű maradt kísérleti szakban. Súlyosító körülményként értékelte terhére a bűncselekmények elkövetésében játszott kezdeményező, provokáló szerepét.

A fentiekkel ellentétben mellőzte a másodfokú bíróság a súlyosító körülmények közül a halmazatra történő utalást, mert az a Legfelsőbb Bíróság BKv. 56. számú véleményében rögzítettek szerint is csak akkor súlyosító körülmény, ha kettőnél több deliktum van. Ugyanígy mellőzni kellett a súlyosító körülmények közül az I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmények elszaporodottságára történő utalást, mert erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság semmilyen tényadatot nem rögzített az ítéletében. Megjegyzendő, hogy a II-IV. r. vádlottak vonatkozásában ezt a súlyosító körülményt a fenti okokra hivatkozással ugyancsak mellőzte a Fővárosi Ítéltábla.

A II.r. vádlottat érintően további súlyosító körülmény, hogy a jelen ítélettel elbírált bűncselekményeit az ellene már folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

A módosult bűnösségi körülményekre is figyelemmel a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés szükséges, de egyben elegendő is a törvényben rögzített büntetési célok eléréséhez. A Fővárosi Ítéltábla az I. r. vádlott büntetésének súlyosítására irányuló ügyési fellebbezéssel nem értett egyet, azt nem tartotta indokoltnak.

A II. r. vádlott esetében a súlyos testi sértés büntette kísérletének megállapítása miatt hosszabb tartamú, de végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést tartott indokoltnak a másodfokú bíróság, mert álláspontja szerint ez a büntetés áll arányban a vádlott által megvalósított bűncselekmények súlyával, társadalomra veszélyességével és bűnössége fokával.

A III. r. és a IV. r. vádlottak esetében a Fővárosi Ítéltábla is súlytalannak találta a velük szemben első fokon alkalmazott intézkedést, különös tekintettel arra, hogy másodfokon más bűncselekményben is megállapította a bíróság a bűnösségüket, amiért velük szemben halmazati büntetés kiszabására került sor.

Ezért a III. és IV. r. vádlottakat a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdéseinek felhívásával - figyelemmel a Btk. 81. § (1) és (2) bekezdéseiben, valamint a Btk. 33. § (4) bekezdésében megfogalmazottakra is - pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés napi tételeinek számát a bűncselekmény tárgyi súlyához, míg az egy napi tételnek megfelelő összeget az elkövetők vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten állapította meg.

A vádlottakra kedvezőbb új Btk. alkalmazásának eredményeként a másodfokú bíróság a 2012. évi C. törvény 38. § (1) bekezdésében írtak alapján - figyelemmel a (2) bekezdés a) pontjában foglaltakra - megállapította, hogy az I. r. és a II. r. vádlottak, szabadságvesztésük végrehajtása esetén, a büntetésük kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében - nyilvánvaló számítási hiba következtében - helytelenül állapította meg a bűnügyi költség összegét, és annak megosztásáról sem a Be. fő szabálya szerint rendelkezett. Ezért a másodfokú bíróság korrigálta az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét és mivel az a vádlottak között megosztható volt, ezért mellőzte az egyetemleges kötelezésüket, és valamennyi vádlottat külön-külön, felmerülése arányában kötelezett a bűnügyi költség viselésére.

Mellőzni kellett az elsőfokú ítélet bevezető részéből - az eljárás többszöri megismétlése miatt - a 2011. november 28., 2012. február 6. és 2012. március 19. tárgyalási napok feltüntetését.

A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen elhangzottak alapján rögzítette az I. r. vádlott új személyi igazolványának számát, továbbá a IV. r. vádlott lakó- és tartózkodási helyét, illetve pontosította a III. r. vádlott születési évét.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a fentiek szerint megváltoztatta, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésének felhívásával helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381. § (1) és (2) bekezdéseinek felhívásával döntött a Fővárosi Ítéltábla.

Budapest, 2013. év november hó 13. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Németh Nándor sk.
Erzsébet sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő
bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 14.B.325/2011/16. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.346/2012/12. számú ítéletében írt változtatásokkal valamennyi vádlott vonatkozásában 2013. év november hó 13. napján jogerőre emelkedett és - az I. r., valamint a II. r. vádlottak szabadságvesztés büntetésének kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2013. év november hó 13. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő